

[Madsen-Mygdal.]

nogen Gene, jeg haaber ikke, den højtærede Statsminister ligefrem af Princip er imod, at Venstre gaar ind ogsaa for dette Forslag.

Med Hensyn til Restaurationsskatten mindede den højtærede Statsminister om det første Forslag, men han kunde ikke paavise, at der var nogen Kompensation i dette. Det nye, der er kommet til nu, er Erkendelsen af, at der maa Kompensation til. Den højtærede Statsminister kan ikke sige, at naar han som Oppositionsfører stillede Forslag om at ophæve Skatten, maatte det være den daværende Finansministers Sag at finde paa Kompensationen. Saadan tror jeg ikke, man kan bære sig ad; jeg tror, at den, der stiller Forslaget, ogsaa maa vide, om han vilde være i Stand til at gennemføre det, hvis han havde Ansvar og Regeringen. Og det viser sig altsaa nu, at da man skulde gennemføre Forslaget, maatte Kompensationen tages med. Og denne Kompensation medfører et Kontrolsystem, der inddrager mange flere under Kontrollen, end der i Forvejen var, nemlig foruden Restauratørerne ogsaa Detailhandlerne. Den højtærede Statsminister siger, at Forslaget giver mere, end der var lovet — ja, det er rigtigt nok, for det giver alt det, der er fulgt med, nemlig Tilgiften i Skatter.

I Anledning af Tilskuddet til Sukkerroedyrkerne mindede den højtærede Statsminister mig om, at jeg havde været med til at gennemføre Driftslaaneforeninger til Landmænd. Jeg ser ikke, hvad de to Ting kommer hinanden ved. Vi har jo gennemført — og det har alle Partier været med til — en Mængde forskellige Laaneforanstaltninger og ogsaa i Aar gennemført fornyede og udvidede Laaneforanstaltninger til Industrien, vi er alene for Eksportkreditens Vedkommende oppe paa saadant noget som 60 Mill. Kr. Jeg tror, at den Foranstaltning, hvorved der i alt blev stillet 12 Mill. Kr. til Raadighed for Driftslaaneforeninger til Landbruget, har været en god og nyttig Foranstaltning, og den kritiseres heller ikke. Men det kan slet ikke sammenlignes med, at man giver Tilskud til Opretholdelse af en Mindstepris for en bestemt enkelt Produktion, og det kan den højtærede Statsminister jo heller ikke mene.

Saa siger den højtærede Statsminister, at hvis der er nogle af Roedyrkerne, der helst vil være fri, saa kan de melde sig. Jeg tror nu nok, det vil blive noget besværligt for Sukkerfabrikkerne — det er dem, der skal administrere Ordningen —, hvis de skal ind paa at undersøge, hvorledes de

enkelte Sukkerroedyrkere Landet over har det i politisk Henseende. Saa skal man jo ikke blot spørge: Er De Socialdemokrat — ja eller nej? men ogsaa: Er De Radikal, er De Konservativ — ja eller nej? for det er jo Betingelsen for at komme i Betragtning. Hvis det virkelig er Mening, saa burde de Partier, der har gennemført Ordningen, i Lighed med, hvad der staa i enkelte Love: „Denne Lov gælder ikke for Færøerne“, have sagt: Denne Lov gælder ikke for Venstremænd — saa havde man vidst, hvad Mening, man var.

Jeg tror ikke, man slipper udenom det ved at sige, at de, der vil være fri, kan blive fri. Hvis man vedtager Loven, maa man ogsaa tage Konsekvenserne. Men hvis det er Mening, maa de 3 Partier skynde sig at faa indført en Ændring i Anmærkingen, saaledes at der kommer til at staa, hvem Loven skal gælde for.

Saa kommer vi til Lille Bælts Broen, og nu hørte jeg, at det er et Punkt, der slet ikke maa tales om; det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var her oppe med Pegefingeren og sagde: Der er maaske gjort stor Fortræd, derved at man har tilladt sig her fra Folketingets Talerstol at nævne Lille Bælts Broen, for nu er det maaske lige ved at gaa i Orden. Det er ganske betegnende for, hvor langt vi er ude i saa Henseende; og nu forstaar jeg bedre, at Regeringen har holdt sig musestille, naar Emnet er saa farligt, at man slet ikke kan røre ved det.

Jeg maa jo sige, at det er snart ved at gaa lidt for vidt her i Landet, saa snart Organisationsvæsenet optræder. Det drejer sig om 200 Arbejdere — jeg kender ikke Sagens Enkeltheder nærmere og ved ikke, hvad de strides om, det har jeg ikke sat mig ind i, og det har det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen formodentlig heller ikke. (Statsministeren [Stauning]: Jo, det kender vi godt). Ja, saa forstaar jeg ogsaa Sagen bedre, saa har Fagforeningspartiet, Fagforeningsministeriet taget sit Parti, og af Hensyn hertil skal denne Foranstaltning ligge, den har ligget over et helt Aar og skal maaske ligge længere.

Saa ængstelige er vi ikke for at tale rent ud om Forholdene. Det forekommer mig ogsaa, at naar Rigsdagen har vedtaget en Foranstaltning og stillet 25 Mill. Kr. til Raadighed dertil, og det er en for Landets Trafikvæsen overordentlig vigtig Foranstaltning, som det gælder om at faa gennemført hurtigst muligt, saa kan den Omstændighed, at der er et Par Organisationer, der er uenige med hinanden, ikke medføre, at